

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kralja Milana prestolni govor.

Kralj srbski zaključil je skupščino s prestolnim govorom, kakor smo že omenili. V tem prestolnem govoru je najprej primerjal sedanjo dobo z ono žalostno dobo, ko je poginilo srbsko carstvo na polji Kosovem, kakor je to že bil storil v svojej proklamaciji, s katero je bil napovedal revizijo ustave. Ker se ta del njegovega prestolnega govora bistveno ne razlikuje od tega, kar je kralj tedaj izjavil, ga zatorej ne bomo priobčili. Pač pa priobčimo drugi del njegovega govora ne iz simpatije do Milana, marveč ker je kot znamenje časa zanimiv, ker ga jo skupščina z naidušenjem vsprejela in ker se sme misliti, da je stavljen v njenem duhu. Kralj je nadaljeval tako-le:

„Prvo desetletje vlade svoje, prizadeval sem se pred vsem, da priborim in zagotovim Srbiji nezavisnost. Vsled požrtovalnosti naroda, hrabrosti vojske in simpatij velicnih držav posrečilo se je Srbiji to delo. Ta doba se je končala z vernim spolnjevanjem pogodbe, ki je dala Srbiji nezavisnost. Srbija lahko reče, da je verno spolnjevala določbe Berolinske pogodbe, ki je še sedaj podlaga redu na Balkanu in Srbija nema interesa rušiti je.

Drugo desetletje vlade moje sem se prizadeval, da patrijarhalno državo srbsko premenim v novodobno državo. Morda sem s tem nagelje napredoval, nego je narod želel. Če sem prav ravnal ali ne, o tem bode sodila zgodovina. Moje prepričanje je pa, da sem s tem Srbiji ravno toliko koristil, kakor jej koristim danes, ko podpisem nov temeljni zakon domovine svoje. Delo, s katerim se povzdigne Srbija v vrsto novodobnih držav, se bode še danes venčale z novo ustavo. Naš skupni uspeh, za katerega si danes častitati morémo, je sijajen, ker se takim važnim reformam stavijo vselej naravne in lahko razumljive ovire. Nova ustava bode močna in zdrava podlaga narodnega in državnega življenja, kajti ona je plod veselega sporazumljenja političnih strank in sodelovanja merodajnih faktorjev. Ta podlaga bode tem trdnjša, ker izvira iz moralne in moči jako sijajne patrijotične večine.

Častiti poslanci! Sedanja ustava srbska imela je na sebi pečat izrednih in težkih razmer, iz katerih je izvirala. Ne moremo jej odreči priznanja, da je pripravila tla za politične in državljanske svobodščine, katerim vsi danes z veselim srcem pritismo pečat. Danes smete biti zares veseli, kajti zato, da ste sprejeli novo ustavo, morajo biti Vam hvaležni sovostniki in še bodoči rodovi, ki bodo živeli novo svobodno življenje. Ko se vrnete domov k narodu, ki je Vam skazal zaupanje in katerega vredni zastopniki ste bili, pokazali bode mu lahko, kako bogate darove mu prinesete. Rekli bode lahko: Vaš kralj in gospod odpovedal se je radovoljno jako važnim pravicam, katere mu je dajala sedanja ustava. V srbskem narodnem zastopstvu v bodoče ne bode več imenovanih zastopnikov, lepa dežela nam ne bode več poznala prekega sode, nikdo ne bode mogel odstraniti v miroljubnej Srbiji tudi le za nekaj časa političnih in državljanskih svobodščin, nikdo ne bode več krtil pravice naroda, ki se zaveda dolžnostij svojih. Ponosni pa smete biti tudi na to, da ste se kralju za kraljevo darilo tudi spodobno zahvalili. Z ustavo zagotovili ste mu pravice in predprave, katere priznava povsod civilizovani svet vladarjem svojim. Narod srbski bode Vam hvaležen zato, kajti vladar njegov bode zaradi tega spoštovan mej evropskimi ustanovimi vladarji in to je najboljši dokaz, da narod srbski razume, da je vladarjeva slava tudi njegova slava.

Častiti poslanci! Volilec svojim prinesete ustavo, ki odpre vrata inteligentnim elementom dežele v narodno zastopstvo. Skozi ta vrata bode ustopila inteligenca, katero bode volil narod svobodno, in to je jamstvo za to, da bode Srbija dobila zares parlamentarno vlado, in da bode inteligenca svoje znanje lahko posvetila domovini in zakonodavstvu. Pa ne samo to, neso se dala le večini jamstva njenih pravic v ustavi, temveč tudi manjšina bode v skupščini primerno zastopana. Srbska skupščina more biti ponosna, da so našle v srbski ustavi mesta najnovejše pridobitve ustavne pravice

ter se je hkratu zadovoljilo ono pravno čuvstvo, s katerim se tako odlikuje srce naroda srbskega. Ko smo v novi ustavi ustvarili obrano za vse politične in državljanske svobodščine proti vsakemu strankarskemu zakonodavstvu ter v tem oziru zadostili vsem željam in zahtevam, zajamčili, da more vsakdo popolnem svobodno izraziti mnenje svoje, in zagotovili varnost osebe in premoženja, naredim za zmiraj konec tem težkim bojem, ki so dosedaj porabljali vse moči države in naroda, in tako omogočimo, da se vse duševne in fizične moči naroda združijo v resnem in produktivnem delu za napredek poljedeljstva in živinarstva, trgovine, rokodelstva, obrtnije, posebno pa rudokopstva.

Bratje! Narod srbski! Podpora rodu Obreno-vičevega. Skupno smo položili podlago narodni samoupravi in pri tem obvarovali jedinstvo države. Okrožni zastopi so varna obramba vseh krajevnih, kulturnih, premetnih in trgovskih koristij, razen tega pa tudi dobra šola za nepopačen parlamentarizem. Prinesli bode narodu, ki je vas volil, ustavo, ki bode naredila konec samovolji policijskih organov, kateri neso neposredno zavisni od centralne vlade in so mnogokrat zlorabili oblast svojo. Kralj je srečen, kajti vedno je spoštoval mnenje narodovo, in vedno se je prizadeval spoznavati liberalne in ustavne težnje naroda, kar je glavni pogoj ustavne države. Temu pogoju je zadoščeno v novi ustavi. Srečen ni le zato, ker ljubi narod svoj, ne le zato, ker vidi v osebni svobodi jamstvo za pravico, srečen je zato, ker vidi v novi ustavi trajne pogoje javnega reda, in da odgovornost ne bode po krivici več zadevala onih, ko jo nositi ne morejo.

Vestni uradniki morajo se z deželnimi zakoni braniti pred zlorabo teh novih državljanskih pravic. Uredništvo bode tudi spolnovalo vestno svoje dolžnosti, kakor to od njega zahteva nova ustava in deželni zakoni, ter bode spoznalo, da bi ne bilo mu v korist, če bi se preveč utikalo v politične zadeve.

S tem, da se bode preustrojil državni svet in najširji delokrog njegov, je zavarovana država pred vsakim prenačlenjenjem in disharmonijo v zako-

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

I.

Prababica.

(Dalje.)

Rekši odšel je v grmovje, potem pa se je sam sebi čudil, kakó je mogel blagajnico pustiti v obeh neznanemu človeku. Tatarji so razdejali utrdbo, sežgali polovico kurenov, oropali lipovo zgornjico v stotnikovem dvoru, odgnali črede, samega stotnika pa so dolgo izpraševali, kje je občinska blagajnica, ter ga mučili malone do smrti. Danila so uplenili ter ga zvezanega odpeljali v sužnost na Krim, in odtod na Kuban. In ko je Danilo čez štiri leta, podkopavši ječo, na domačem žrebcu pobegnil iz zajetja, pojavil se je iz nova mej svojci na Doncu, hitel k vodnjaku, a sodčka ni bilo več tam. Broj naselnikov se je bil skrčil. Dolgo se stotnija ni mogla oporaviti po tatarskem napadu.

— Torej praded sodčka ni več našel? — vpraša nepotrpežljiva pravnučka.

— Počakaj, vender, vse bodeš še zvedela!

„Tako sta pretekli zopet dve leti. In glejte, kaj vam pravim, mili moji, zopet je nekoč Danilo stal na griču, nedaleč od ostankov pogorele utrdbe

in govoril je dohajavšemu polkovnemu pisarju: „Vidite, vaša milost, preko našega sela pričeli so že prihajati vozovi.“

In res se ta hip mej drevjem pojavijo kmetski vozovi, prihajajoči izza Donca mimo njihovih okopov. Nastali so drugi časi; o Tatarjih ni bilo več slišati, in kraj je bil okrog in okrog že naseljen, po Torcu, Samaru, Orlu in Bereku. Ko se torej vozovi približajo griču skoči iz prvega vozni — poveljnik, stopi k Danilu in pisarju ter pravi:

— Kdo izmej vaju je stotnik Danilo, ki je ustanovil to selo ter bil toliko časa v basurman-skem zajetju?

Dobivši odgovor, zmaje z glavó ter pravi:

— Kakó si osivel prijatelj! Zelo si se potaral! Vidim, da me ne poznaš: jaz sem Žuk, tvoj nazvani brat in kum! Šel sem mimo izvirka Dončevega. Sloves v tebi se je daleč raznesel, in jaz se vračam k tebi. Dovolj sem že blodil po svetu. Ako me vsprejmo tvoji bratje, naselim se tu s svojimi drugovi. Tudi to sem zvedel, kdo je vašo blagajnico našel, ter jo vzel iz vodnjaka. Vzel je in odnesel na drugo mesto ubežni topničar iz Careborisova. A prinesla mu ni sreče. Nedavno umrl je za osepnicami ter pri izpovedi vse povedal popu. To sem zvedel od ljudij. Pošlji po blagajnico; gosposka jo ima v rokah.

Danilo pokloni se kumu doli do nog. Zbrali

so se Kazaki in sestavili so svet; Danilo je o vsem tem pisal carju in vojvodi. In vozovi tega čumaka, otroci moji, so dolgo stali na pašniku kraj Prišiba in stotnija se je veselila ter napajala družbo voznikov. Blagajnico so pripeljali nazaj in na jesen, gospodiči moji, je Žuk v resnici privedel k Danilu krdele družih zemljakov, poklonil se stotniji in stotnija je odstopila za bivališča, pašnike in obdelovanje čumaku in njega bratom del svojih zemljišč, okolo sto desetih, od jedne gomile do druge in od doba do doba. Vasi stotnije pridružila se je cela nova ulica, in imenovali so jo, po imenu tega voznika, Žukovo.

Tako je preteklo še nekaj časa in stotnik Danilo je pričel premišljevat kaj se je zgodilo z njega sinom Evstafijem, katerega je bil car Peter ob času svojega trpljenja v zajetju vzel v Peterburg ter ga tam dal v šolo k nekemu učenemu učitelju. Ostali sinovi Danilovi rastli so svobodno doma. Evstafij je bil že v dvajsetem letu in oče je poprosil prostega Kazaka, soseda Kirjuško Gorličko, udeležnega se bitke pri Narvi in drugod, naj bi popotoval k njemu v novo carsko stolico Sankt-Piter. Stari Gorlička imel je onostrano reke zemljišče in hutor. Roditelj piše v Piter pismo, češ, da potrebuje sina doma, da mu bode pomagal, ter mu pošlje tri rublje v dar za stroške in par konj z vozom za potovanje. (Dalje prih.)

davstvu, ter se je administracija bolje utrdila. Z uplivom narodnega zastopstva na izvolitev članov najvišjega računišča, in z nezavisnostjo tega računišča je zagotovljena trajna kontrola državnih financ. S tem, in z določbami o budgetu in s tem, da se periodično ob določenem času mora sklicati skupščina, je skupščina pridobila ne le važne ustavne pravice, temveč tudi praktična sredstva, s katerimi bode uplivala na vse državno življenje. Nova ustava se ozira na narodno cerkev, katero spoštujeta kralj in narod, katera ima tudi velike zasluge za narodne ideje. Z novo ustavo se je zagotovilo srečno razmerje mej srbsko državo in pravoslavno cerkvijo, da mej njima kak konflikt ni več mogoč. Določbe nove ustave, ki se tičejo vojske, kažejo kako sta kralj in narod hvaležna vojski, ki je bila vedno na višini naloge svoje in dijačen krone srbske.

V tem slovesnem momentu čutim, da sem dolžen izreči zahvalo vsem strankam, da so pripomogle v duhu patrijotične spravljivosti izvesti premembo ustave, napovedane v moji proklamaciji. Najboljše jamstvo, da je nova ustava dobra, je v tem, kako je nastala. Da poštena namera kraljeva in duh sloge mej političnimi strankami dasta zaželeni rezultat, bilo je treba, da skupščina, zavedujoč se svojih pravic in dolžnosti proti sedanjosti in bodočnosti, to veliko vprašanje srečno reši. Srečen sem, da je velika skupščina epohalno trenotje v naši zgodovini dobro razumela ter pokazala ono mero državne modrosti in ljubezni do domovine, kakor se je od nje pričakovalo. Zato sem prišel v Vašo sredo, da se Vam presrečno zahvalim za patrijotično delo. Danes smo skupno dovršili delo, ki je v družih deželah bilo plod dolgih in resnih bojev in pretresov. Srečno smo je dovršili, ker sta se krona in narod mirno sporazumela.

Kakor se vidi, je kralj prestolni govor tako zasnoval, kakor bi on imel največje zasluge za revizijo ustave, če tudi je le hotel utrditi s tem stališče svoje, ki je bilo mu že precej spodkopano. Malo neprevidno je pa bilo, da je kralj tako naglašal svoje zasluge, da je Srbijo povzdignil mej novodobne države. Od tega vender nema dežela družega, kakor velike davke in državne dolgove. Baš zaradi take politike je sedaj Srbija zavisna od tujih kapitalistov in dolžnost srbskih državljanov bode, da bodo gledali, da državo kolikor je moč osvobodé od te zavisnosti. Tudi to je čudno, da kralj nič ne omenja zaslug Rusije za osvobojenje Srbije. Prestolni govor napravi na nas tak utis, da bi kralj glede vnanjih zadev rad vladal v tem zmislu, kakor do sedaj.

Vse to pa nam ne jemlje upanja, da je za Srbijo napočila nova doba. Kakor se je pri reviziji ustave kralj moral udati v marsičem željam narodnih zastopnikov, ravno tako tudi v bodoče ne bode več mogel vladati po svoji volji.

Dežela je dobila novo ustavo, a s tem je končan le jeden del velicega dela. Treba je še ustavo izvesti, zato bode pa treba še nekaj specialnih zakonov. Kakor se zatrjuje, bode te zakone izdelal zopet odbor vseh strank. Mala skupščina se bode razpustila in volila nova, ki bode sklepala dotične specialne zakone. Sedanja vlada tudi ni sposobna, da bi izvajala novo ustavo, in iz Belega grada prihaja že vest, da je dala ostavko. Ne vé se, če bode kralj sedaj že ostavko vsprejel. Dolgo pa ne bode, da zgine s pozorišča Kristić, naj ga že nadomesti Ristić, Grujić ali pa kdo drugi.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. januarja.

V češkem deželnem zboru se je že razdelil načrt zakona, da se število občinskih zastopnikov v v obeh okrajnih šolskih svetih podvoji. Praga ima sedaj dva okrajna šolska sveta jednega za nemške, drugega za češke šole. V vsakem so štirje občinski zastopniki in sedem zastopnikov verskih družb in učiteljstva. Zastopniki občine, katera šole vzdržuje, so v manjšini in je torej le pravično, da se njih število pomnoži na osem. Nemški listi se pa zaradi tega že jako jeze, češ, da bodo tudi v šolskem svetu za nemške šole imeli Čehi vetino. Deželni zbor se pa, mislimo, ne bode oziral na kričanje nemških listov, vsaj se Nemci, kjer imajo večino, tudi nič ne zmenijo za češke koristi.

Letos je tostran Litve 172 gimnazij in 85 realk 15 je malih gimnazij, 20 malih realk, 9 realnih gimnazij, 129 velikih gimnazij, 65 velikih realk, in 19 realnih gimnazij. Država vzdržuje 124 gimnazij in 54 realk, dežele 9 gimnazij in 16 realk, mesta 20 gimnazij in 9 realk, škofi 2 gimnazij, redi

12 gimnazij, fondi 2 gimnaziji in 1 realko, in zasniki 5 realk. Poduk je v 96 gimnazijah in 59 realkah nemški, na 40 gimnazijah in 17 realkah češki, 23 gimnazijah in 5 realkah poljski, 4 gimnazijah in 3 realkah italijanski, na 1 gimnaziji rusinski, na 3 gimnazijah in 1 realki srbo-hrvatski, na 5 gimnazijah pa utrakvističen. V Dolenji Avstriji je 25 gimnazij in 17 realk, v Gorenji Avstriji 4 gimnazije in 2 realki, na Solnograškem 2 gimnaziji in 1 realka, na Tirolskem 8 gimnazij in 3 realki, na Predarlkem 1 gimnazija in 1 realka, na Štajerskem 6 gimnazij in 3 realki, na Koroškem 3 gimnazije in 1 realka, na Kranjskem 4 gimnazije in 1 realka, na Goriškem 1 gimnazija in 1 realka, v Trstu 2 gimnaziji in 2 realki, v Istri 2 gimnaziji in 1 realka, v Dalmaciji 4 gimnazije in 2 realki, na Češkem 53 gimnazij in 23 realk, na Moravskem 22 gimnazij in 16 realk, v Šleziji 6 gimnazij in 4 realki, v Galiciji 26 gimnazij in 5 realk, v Bukovini 3 gimnazije in 2 realki. Gimnazije pohaaja 55.404, in realki 18545 učencev. Vidno je, da je število nemških srednjih šol razmerno večje, nego drugojezičnih in da so nemške dežele s srednjimi šolami mnogo bolje preskrbljene, nego druge. Krik, da se nemštvo zatira je torej neosnovan.

Vest nemških in čeških listov, da vojno ministerstvo ni zadovoljno z resolucijo, katero je sklenil brambeni odsek ogerske zbornice poslancev glede jezika, v katerem naj rezervni častniki delajo izpite, baje ni resnična. Resolucijo je sklenil odsek v sporazumni z ogersko vlado, ki je pripravljena raje dati ostavko, nego pa bi pobijala to resolucijo. Če bi vojno ministerstvo res se upiralo tej resoluciji, prišlo bode do ministerske krize v Budimpešti ali pa bode odstopil vojni minister.

Vnanje države.

Razpor zaradi Bregove mej **Srbijo** in **Bolgarijo** je končno poravnal. Sedaj se je že ratifikovalo dotično sporazumljenje. Srbija je odstopila Bolgariji Bregovo, zato je pa Bolgarija odstopila nek drug pašnik Srbiji. Pogajanja o trgovske pogodbi se pa hitro nadaljujejo in najbrž ne bode dolgo, da se pogodba sklene. Koristila bode obema deželama, ker bode oživila trgovino.

Ravnatelj **italijanskega** topništva, general Mattei, glasoval je v zbornici proti zahtevam izrednim kreditom za vojne potrebe. Vojno ministerstvo ga je za to prestavilo v disponibiliteto, da ima sedaj pol manj plate. Vsi listi obsojajo tako postopanje vojnega ministra.

Bodo li **francoski** monarhisti pri bodočej volitvi v Parizu dali svoje glasove Boulangerju, se še ne vé. Njegov oklic jim povsem ne ugaja, ker preveč naglašá republičansko mišljenje. Tolažijo se pa s tem, da general hoče s tem le prikriti prave namene svoje. Nekateri monarhistični vodje hočejo, da bi monarhisti postavili svojega kandidata, drugi pa neso za to, ker bi na ta način le republičanom pripomogli, da ložje zmagaajo. Iz Bruslja se brzogavlja, da je več francoskih monarhistov ponudilo kandidaturu vojvodi d' Aumale, ki jo je tudi vsprejel. To pa ni prav verjetno, ker po ustavi ne smejo biti voljeni člani rodbin, ki so kedaj vladale v Franciji. Poročila iz Bruslja tudi navadno neso posebno zanesljiva.

Posebno se je opazilo letos, da pri novoletnem vsprejemu v kraljevem gradu v Berlinu letos ni bilo ruskega veleposlanika grofa Šuvalova. To je tembolj čudno, ker se je do sedaj grof Šuvalov zmatral velicega prijatelja **Nemčije**. Nemški listi pišejo, da veleposlanik ni prišel, ker so otroci njegovi bolni. Drugi pa mislijo, da je to znamenje premenjenih odnosov mej Rusijo in Nemčijo. Poslednje je tudi verjetneje. — Gefckena so izpustili iz ječe, kar je najvažnejša novica, ki smo jo dobili iz Berlina. Zapri so ga bili na željo Bismarckovo, ker je bil objavil nekatere odstavke dnevnika pokojnega cesarja Friderika, kateri neso ugaiali železnemu kancelarju. Preiskava proti njemu je trajala 99 dni, torej ravno toliko časa, kakor je vladal cesar Friderik. Najprvi nemški juristi so ugi-bali, na kateri paragraf kazenskega zakonika bi oprli zatožbo proti njemu, pa neso našli v celem kazenskem zakoniku nobenega primernege. Preiskovalni sodec je stikal in poizvedoval celo pri Gefckenovih prijateljih, kako da je poprej živel, kaj je komu pisal, potoval daleč okrog, a ni mogel skupaj znositi gradiva, na katerega bi državni pravdnik oprl zatožbo. Tako so ga morali nazadnje izpustiti. Bismarcku to gotovo ne ugaja, pa si pomagati ne more.

V Lättichu bil je shod **belgijskih** katolikov, kateremu je predsedoval Litiški škof Doutreloux. Več poslancev bilo je prisotnih. Glavni govornik, Litiški vseučiliščni profesor Kurth, je v svojem govoru hudo napadal Italijo. Rekel je mej drugim, da se je zjedini-la z zaroto, morenjem in klevetanjem. Italijansko vojsko nazival je tolpo roparjev. Liberalni listi obsojujejo, da so se shoda, na katerem se je tako razžaljivo govorilo o Italiji, udeležili državni uradniki. Italijanski poslanik bode baje protestoval.

Dopisi.

Iz **Mozirja** 6. januarja. [Izv. dop.] Dne 30. decembra pret. leta priredili so Mozirski dile-tantje veselico, to je dve gledališni igri in ples

v prid Savinjskemu Sokolu. Udeležba bila je jako velika, s posebnim veseljem zagledali smo mej prišleci mnogo tujcev, kateri so s tem pokazali, da jim je veliko ležeče na razvijanju društva, katerega glavna naloga je pospeševati narodno zavest in mišljenje. Hvala bodi jim izrečena tem potom posebno pa gospodom pevcem Šoštanjanskim, ki so ne samo mej predstavo, ampak tudi v zabavnem delu s svojimi zvonkimi glasovi elektrizovali ljudstvo.

Kar se tiče predstav, igrane so vse gospodičine kakor tudi gospodje jako dobro. V prvi igri „Županova Micika“ pokazali so vsi diletantje, da neso prvič nastopili pred občinstvo in da jim je veliko na tem, vsestranski zadovoljiti poslušalce. Tudi druga igra „Srečno novo leto“ imela bi bolji uspeh, če bi bila vsebina bolja, kajti tudi tu ni bilo zapaziti ne jedne nedostatnosti. Naj bodo imenovane kot izvrstne igralki gospodičina Ivka Lipold, ki se je jako dobro zamislila v značaj ošabne, od nemške olike malo oglašene županove Micike, Ana Blaž predstavljajoča mlado vdovo Podgorsko in Matilda Tauer, katerej je občinstvo najobilneje ploskalo, ker je tako izvrstno, nepričakovano spretno igrala ulogo kmetskega snubača Anžeta. Kar se moških igralcev tiče, ni treba njih spretnostj tukaj posebej naštevati, kajti občinstvo spoznalo je njih zmožnost itak s tem, da jim je pri večih prilikah izreklo svojo zadovoljnost z burnim ploskanjem. V drugej igri ne smem pozabiti Olge Lipoldove, ki je že čestokrat javno slavno nastopila in ki je tudi tukaj splošno naidušenje prouzročila.

Po dovršenih gledaliških igrah začelo se je še lepo pravo veselje za mladino, katera je v polnej meri po dolgem miru proslavljala Terpsihora. Mej plesom in petjem vršili so se govori, katerih znameniteji bil je govor g. Josipa Lipolda na došle goste, na kar se je g. pristav dr. Ipavec z ganljivimi besedami zahvalil, in govor gospoda Ivana Lipolda kot zastopnika Savinjskega Sokola v zahvalo mnogobrojni udeležbi.

—ik.

„Sokola“ Ljubljanskega XXVI. skupščina

bila je včeraj dopoldne ob 10. uri v telovadnici tukajšnje realke. Navzočnih bilo je 34 članov, predsedoval je starosta g. I. Hribar, ki je zapisnikarjem imenoval g. Kersnika, overovateljema zapisnika g. F. Zupančiča in Železnikarja, potem pa v daljšem govoru spominjal se preteklega leta in razvijal društveni program za novo leto. Preteklo leto bilo je najvažnejše, kajti praznovala se je 25-letnica tako sijajno, da Ljubljana kaj jednacega še ni videla. Petindvajsetletnica imela je dobre posledice. Ugled društva se je pomnožil, upliv na narod bil je jako koristen in mnogo novih članov je pristopilo, mnogih pa se je še nadejati. Da se je petindvajsetletnica tako sijajno obnesla, zahvaliti se je mestnemu zboru Ljubljanskemu in gosp. županu, narodnim damam, na čelu njim g. M. Murnikovi, Čitalnici in čitalniškim pevcem, ko so tudi pri tej priliki vzajemno s „Sokolom“ delovali, katerim vsem torej občni zbor izreka še svojo posebno zahvalo.

Petindvajsetletnica zahtevala je velicijh stroškov, vender bi bili imeli celo nekaj prebitka, da nam vreme ni pokvarilo dopoldneva, ko bi bila imela biti tekmovalna telovadba pri Koslerji. Ipak primankljaj ni velik, iz društvenega premoženja že poravnat ter se bode še tekom tega leta pokrili. Častnim članom, imenovanim povodom petindvajsetletnice, so se, izimši jednega, diplome že izročile. Prvi dobil je diplomu gospod Josip Gorup, ki tem povodom da „Sokolu“ 30.000 gld. na razpolaganje.

Vsled tega veledušnega čina začeli so se pogovori z „Narodnim Domom“, ki pa, žal, neso bili uspešni. Zato je „Sokol“ sklenil, da si sam sezida „Sokolski dom“ in to ne samo zaradi društvenih koristij, ampak ker bode ta zgradba v obče znamenita. Odbor „Sokolov“ uvidel je, da je društvu poleg telovadbe skrbeti tudi za naobrazbo. V ta namen ustanovila se bode v društvenem poslopji javna slovanska knjižnica, kjer bodo članom na razpolaganje razne slovanske knjige, katerih sicer ni dobiti. Napravil se bode tudi tečaj za učenje slovanskih jezikov, najprej hrvatskega, potem češkega in naposled tudi ruskega dežele, velike bode članom, namenjenim v slovanske dežele, velike koristi. Za zgradbo „Sokolskega doma“ je 30 tisoč goldinarjev na razpolaganje, 10.000 gold. se bode pa nabralo. Obratili se bodemo do družih slovanskih sokolskih društev, katerih je okolu 300, na-

hrali pa tudi doma. Dolžnost vsacega člana je pač, da pomaga kolikor more. Idimo na delo, zbirajmo in delajmo in bodoči redni zbor bode že pod lastno streho! Veledušnemu g. Gorupu je „Sokol“ že o novem letu čestital, na kar se je jako laskavo zahvalil, a tudi občni zbor zakliči mu slava! (Trikratni nautduševalni slavaklici.)

Tajnik gosp. Kersnik prečita potem svoje jako dobro sestavljeno poročilo, katerega pa tu zaradi obširnosti ne bomo priobčili, ker se bode itak natisnilo.

Poročilo vsprejelo se je brez debate, potem poročal je blagajnik g. Skale. Njegovemu poročilu povzamemo, da je društvo v letu preteklem imelo 4291 gld. 31 kr. troškov in da je koncem leta preostalo v blagajnici še 245 gld. Petindvajsetletnica stala je 2497 gld. 50 kr., primankljaja pa je bilo 322 gld. 4 kr., ki se je zdaj poravnal z jedno obligacijo.

Tudi to poročilo vsprejelo se je brez debate. Ko je g. starosta Hribar pregledvalcema računov imenoval gg. O. Pelana in I. Kavčiča, vršila se je volitev (skrutinatorja gg. Vesel in Fr. Hribar.) Na g. Zagorjana predlog izvoljen je bil per acclamationem z burnimi slavaklici g. Ivan Hribar kot starosta, ki je volitev tudi prevzel in obljubil tudi nadalje posvečevati svoje sile društvu. Za ostale odbornike bilo je oddanih 33 glasov. Izvoljeni so: Nolli z 32, Skale z 33, Kersnik 33, Mulaček 32, Ivan Vilhar 33, Mejač 25, Hanuš 22, dr. Dereani s 33 glasovi.

Pri posamičnih nasvetih oglasi se g. Noll predlagajoč: Sokolska maskarada bodi zopet v Čitalnici. Obvelja. Pomnoženi odbor vta namen bode društveni odbor določil, sicer je pa vsakemu svobodno, javiti se, kdor hoče ustopiti.

Na g. Zagorjana predlog se sklene, da se mora vsacega izleta udeležiti najmanje 25 članov, nagospoda Rebka predlog pa, da kdor se podpiše, a ne udeleži izleta, zapade 1 gold. globe. — Podstarosta Noll omeni, da je društvo dobilo od „Dolenjskega Sokola“ povabilo k blagoslovljenju zastave. Temu povabilu treba se dostojno odzvati. Ko je gospod Fran Tavčar priporočal udeležbo, sklene se, da pojde „Sokol“, če le možno, „in corpore“ v Novomesto. — Na blagajnika g. Skaléta predlog, naroči društvo tudi letos 10 izvodov „Mira“, 10 gld. pa se odloči društvu „Rudečega križa“.

Naposled zahvali se občni zbor z nautdušenimi slavaklici starosti Hribarju na izvrstnem delovanju, potem pa tudi bivšemu odboru. Tem slavaklicem pridružujemo se iz vsega srca tudi mi, kajti „Sokol“ deluje sedaj, kakor smo si že dolgo želeli in z veseljem konstatujemo, da je vodstvo sedaj v pravih rokah. Na zdar!

Domače stvari.

— (Ljubljanske „časnikarske hijene“) se z nova oglašajo po Graških in Dunajskih časopisih. Od jeze se penijo, da so zadnje mesece zastoj pomazali toliko črnili in brez uspeha poslali po svetu toliko denuncijacij. Debele solze točijo, da mej novoimenovanimi okrajnimi šolskimi nadzorniki ni nobenega pristaša njih stranke. Propal je „der deutschliberale“ baron Taufferer, „der gemässigt slovenische“ ravnatelj Ljubljanske preparandije, „der gemässigte slovenische“ profesor Pirker itd. itd. Namesto njih so pa imenovani sami goreči privrženci „der grossslovenischen Idee“; sami strastni agitatorji „der unter kirchlicher Flagge segelnden Cyril-Method-Bruderschaft“ — mej njimi zloglasni urednik „Ljubljanskega Zvona“, ultraslovenski veroučitelj Kočevski, dalje „der slovenische“ ravnatelj in pridni predsednik Novomeške čitalnice, neki slovenski župnik in — horrible dictu! — celo predsednik slovenskega učiteljskega društva, katero „hijene“ opisujejo kakor kakšno skrivno politično družbo, ki ne snuje nič drugega, nego same zarote, kako bi se ustanovilo novo kraljestvo — „das Zukunft-Slovenien“. Kakor je videti, te lepe duše ne morejo pomočiti peresa v črnilo — brez denunciacij. Ko smo sinoči smejé brali te plemenite izbruhe publicističnih junakov iz znane palače na Resljevej cesti, prišel nam je na misel pregovor istrskega kmeta, ki mutatis mutandis pravi: „Hvala Bogu, taka trobesa ne gredó v nebesa!“

— (V Zagrebu) nabral je dr. C. za „Mir“ 13 gld. Dali so: dr. Fon 1 gld., prof. Magdič 1 gld., prof. Marn 1 gld., Fr. Kuralt 1 gld., dr. Kosirnik 1 gld., dr. L. Vidrič 3 gld., dr. C. 5 gld.

— (Za „Sokolski dom“) obljubil je gosp. Ivan Peterca 2000 opek. Vrh tega dal bode teden dnij hlapca in uprego, da bode brezplačno vozil. Gosp. Fr. Jurca, trgovec z lesom v Postojni, obljubil je voz desk, kolikor dva konja speljeta. Občni zbor Sokolov je to vest vzel s slavaklici na znanje.

— (Novo mašo) pel je včeraj v Št. Jakobski krasno ozaljšani cerkvi Ljubljanskega žitnega trgovca sin g. Raustehar. Izvrstno propoved govoril mu je g. mestni župnik Rozman, asistoval pa je mej mnogobrojno duhovščino kot meneduktor gops. oče Kalist Medic, župnik frančiškanski.

— (Slovensko gledališče.) Gospod Borštnik sme zadovoljen biti z včerajšnjim večerom. Občinstvo pokazalo mu je, da umeje ceniti njegove zasluge. Odlikovalo ga je s krasnimi vencí, še bolj pa z mnogobrojno udeležbo — gledališče bilo je razprodano — in obilnim priznanjem. Izvirni igrokaz „Otok in Struga“ predstavljal se je izborno. Ker smo že zadnjič, ko se je ta igra prvokrat igrala, obširno pisali o njej, naj danes zadostuje to, da je vse igralno osobje bilo na svojem mestu, da so pa glavne vloge posebno izvrstno igrali: gospodični Zvonarjeva in Gostičeva, gg. Borštnik, Danilo in Kocelj.

— (Opekli so se.) Z Dunaja se nam piše 5. januarja. — Szepsov „Wiener Tagblatt“ prinesel je lažljivo poročilo o izgredu na Silvestrov večer v kavarni „International“. Ker tudi ostalo slovensko občinstvo pohaja ta lokal, dolžnost mi je, da stvar razjasnim. Trije židovsko-nemško madjarski kori skupine akademikov pod galsom: Krok in razgrajanje! prihrulili so nalik Izraelcem pred Jeriho ob polu noči v našo kavarno. Tu smo mirno sedeli dijaki z vsega našega juga ter v prijateljskih pogovorih pričakovali novega leta, Brez vsacega povoda so začeli purši psovati osobito Hrvate, in neki židov predrznil se je in udaril po glavi dragega nam gosta Rusa pl. T. B. s palico. To nas je seveda prisililo, da smo suroveže zapodili iz kavarne. Ko so purši videli, da je stvar resna postala, popihali so jo kot blisek na vse strani. Neki Moritz Mayer skril se je v strahu pod biljard. Nesreča pa je hotela, da je njegov malce predolgi nos loputnil ob vogal in začel krvaveti. Ko je policija prišla, izlekli smo krvavečega Moitza iz pod biljarda, ter ga izročili oblasti. Toliko popraviljam Szepsove laži,

— (Burja,) ki je pretekla dni razsajala po Trstu in po vsem Primorskem, bila je tako silna, da že 20 let jednake ne pomnijo. Na Tržaškem kolodvoru podrta je velikansko, z opeko krito kurilnico (Heitzhaus) ter podsula 12 lokomotivov. Ljudje, v kurilnici delajoči so k sreči za časa opazili pretečo nevarnost, ter zbežali, ko je začela streha pokati. Dva delavca, ki nesta več mogla uteči, zlezla sta pod lokomotiv in potem po kanalu splazila se izpod razvalin. — Velika, več kvintalov teška kolodvorska vrata je burja odtrgala in odnesla. — Blizu Trsta, pri Barkovljah, pihnila je velik voz za prevažanje pohištva (Möbelwagen) s ceste nizdolu, da so ga z velikim trdom spravili nazaj. — S pravoslavne cerkve odtrgala je stolpiček, močno kamnito piramido in jo vrgla pred uhod, da se je tlak udril. K sreči zgodilo se je to po noči, ko ni bilo ljudij na ulici. — Sinu necega parobrodnika, ki je šel na „jarbolo“ odvezavat vrv, odnesla je burja v morje in ga ni bilo več. — Godca Emila Borrija vrgla je pri Žavljah v morje, da je utonil. Na železnici mej Karlovcem in Reko, pri postaji Meja odtrgala je pretekli petek od tovrnega vlaka osem vagonov in jih vrgla čez nasip. S postaje v Plazéh prišel je lokomotiv na pomoč. A jedva je sprevodnik Gregorič stopil iz voza, že ga je prijala burja in odnesla — mrtev padel je na tla. Razen njega je mrtev tudi sprevodnik Šleining in jeden težak, ranjen sprevodnik Čermak. Vagoni, ki jih je burja vrgla čez nasip so popolnoma zdrobljeni. Burja bila je tako močna, da se je strojevodja le z največjim naporom vzdrževal na stroji, da ga ni vzel.

— (Vabilo) k občnemu zborovanju delavskega izobraževalnega društva v nedeljo dne 13. januarja 1889. ob 2. uri popoldne v steklenem salonu pri „Zvezdi“ (Ferlinz) Cesarja Jožefa trg. Dnevni red: I. Letno poročilo. II. Uplačevanje. III. Volitev odbora. IV. Namen in korist društva. V. Predlogi in interpelacije.

— (Razgrajalec.) Včeraj popoldne napil se je mestni delavec Sikova pri Justinu v sv. Flo-

rijana ulicah priljubljenega, če tudi sedaj jako podraženega „jeruša“. Ker so ga, ko je pričel razsajati, pahnili na ulico, razbil je okno v vratih in si pri tem prerezal žilo na desni roki. Ves krvaveč prišel je v hišo Paluzovo, kjer je v veži obležal. Mestni redarji so poskrbeli, da se je odnesel v deželno bolnico.

— (Tatvina.) V noči od sobote na nedeljo ulomil je tat v pisarno „smradljive fabrike“, kakor ljudstvo nazivlje na Šmartinski cesti stoječo tovarno gg. Antona Luckmana in Otomarija Bamberga. Ukral je iz miznice do 90 gld. denarja, dobil bi bil še več, da bi bil prišel ob ugodnejem času, ko je bilo mnogo stotakov za izplačilo v miznici. Policija zaprla je kurilca tovarniškega, ker je na sumu, da je on tat.

— (Iz Leskovca pri Krškem) se nam piše: Dne 4. t. m. smo pokopali 22letno deklico Marijo Butkovec, ki je v svoji znameniti oporoki mej drugim tudi volila 50 gld. Krškim pevcem, da jej poslednjikrat v slovo zapojó nekatere, njej tolikanj priljubljene žalostinke. Starosta pevecv, gosp. M. Šuštarč, poje že nad pol stoletja, a jednacega slučaja še ni doživel nikoli. Ta priprosta deklica nam je očiten dokaz, kako naš narod ljubi lepo ubrano petje. Blaga pokojnica naj pa počiva v miru!

— (V odbor „Krškega bralnega društva“) so voljeni za letošnjo dobo nastopni gospodje: E. Ferk, predsednik; S. Križman, namestnik in tajnik; dr. Pučko, blagajničar, in kot odbornika Frank in Lončar.

— (Iz Borovnice:) Občni zbor našega „Bralnega društva“ vršil se je 5. t. m. Izvoljeni so bil gg. Fran Papler, nautčitelj, predsednikom, Ivan Majaron, posestnik, podpredsednikom, Josip Košir, oštir, blagajnikom. Avgust Pirc, učitelj, tajnikom. Vrli rodoljub gospod Josip Gorup izvoljen jednoglasno častnim članom.

— (Z Brda) se nam piše dne 6. t. m. Gorelo je včeraj na večer ob polu sedmih v Dolenjah pri Rovih. Pogorela sta dva gospodarja po domače Pirc in Cehtan. Brdsko gasilno društvo s svojim načelnikom g. Mlakarjem bilo je polnoštevilno pri požaru in se je zopet izkazalo kot neobhodno potrebno in izvrstno društvo. — Škoda se ceni nad tisoč goldinarjev. Ogenj so baje zatrosili, ko so sv. trem kraljem „kadili“

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je pretekli mesec 1967 strank 446.410 gld., 1654 strankam izplačalo se je 428.381 gld. 34 kr. V preteklem četrtletji dovolilo se je na 158 prošenj 992.920 gld. posojil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 6. januarja. (Oficijalno.) Iz Apie se javlja: Uporni Samoanci napali so nemški oddelek, ki se je hotel izkrcati. Trije nemški oddelki so ustaše pregnali in pokončali nekoliko vasij ob obali. Nemci imajo 16 mrtvih in 38 ranjenih.

Pariz 7. januarja. Pri zborničnih volitvah v Amiensu in La Rochelle izvoljen rojalist general Gontandon in boulangist Durport.

Suakim 7. januarja. Iz Kartuma došla vest, da sta egiptski paša, najbrže Emin in drug častnik, ki sta došla iz ekvatorijalnih krajev, kot ujetnika pri kalifu in da se z njima dobro ravna.

Razne vesti.

* Poneverjenje na pošti.) 3. jan. oddalo se je pošti v Budimpešti 1590 gl., kateri pa neso dospeli na Dunaj. Policijska preiskava je dognala, da je poštni sluga A. Schneider ponaredil poštne nakaznice in si prisvojil napominano vsoto, katero je njegova soproga shranila v zibelki. Zibelko z denarjem vred našli so pri sosedovih, kamor jo je dala žena hraniti. Nezvestega moža deli so pod ključ, zibelko so pa brez poneverjene vsote izročili ženi v daljavo uporabo.

* (Tatvina.) Iz Rešice na Ogerskem se poroča: V dinamitno založništvo v Anini v Banatu ulomili so v noči na 2. t. m. neznani tatovi ter odnesli 23 zabojev, to je 580 kilogramov dinamita. O tatvini obvestili so brzojavnim putem razna oblastva, katera sedaj skrbno zasledujejo drzne lopove.

* (Pogorelo) je 29. m. m. na vse zgodaj zjutraj veliko gledišče v Kirkcaldy na Škotskem. To gledišče, katero je imelo prostora za 1400 oseb, otvorili so pred dvema letoma.

* (V Atenah) razsajala sta 4. t. m. strašan vihar in snežni metež.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedi, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena skatljici 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3 (31-18)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

6. januarja.

Pri **Mallét**: Bruckner in Genter z Dunaja. — Feiner in Fröhlich z Dunaja.

Pri **Stonu**: Pretner iz Zagreba. — Strem iz Velike Kaniže. — Kovarschik iz Grada.

Pri **južnem kolodvoru**: Kunčič iz Lesece. — Kärwerty iz Velike Kaniže. — Kratochwil iz Pančove. — Babec iz ? — Chesani iz Cavalline Rubeschig iz Litije.

Pri **avstrijskem cesarju**: Kreiner iz Celovca. — König iz Kaltenleutgrabna.

Umrli so v Ljubljani:

4. januarja: Ana Premu, železniškega sprevodnika hči, 5 mes., Poljanski nasip št. 48, za kron. katar. v črevih.

5. januarja: Marija Wonča gostija 71 let, sv. Petra cesta št. 23, za vodenico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. jan.	7. zjutraj	748.9 mm.	-7.6° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	747.6 mm.	-3.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	748.3 mm.	-8.6° C	sl. svz.	jas.	
6. jan.	7. zjutraj	747.9 mm.	12.6° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	745.7 mm.	5.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	746.5 mm.	5.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura — 6.7° in 7.9°, za 3.9° in 5.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 7. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danés
Papirna renta	gld. 82.60	—	gld. 82.20
Srebrna renta	83.15	—	82.65
Zlata renta	111.40	—	111.35
5% marcna renta	97.95	—	97.80
Akcije narodne banke	881. —	—	881. —
Kreditne akcije	312.40	—	310.40
London	120.70	—	120.90
Srebro	—	—	—
Napol.	9.53 1/2	—	9.55
C. kr. cekini	5.69	—	5.69
Nemške marke	59.15	—	59.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	50 gr.
Državne srečke iz l. 1854	100	172	20
Ogerska zlata renta 4%	101	85	—
Ogerska papirna renta 5%	93	85	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	180	50
Rudolfove srečke	10	21	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	118	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	231	75	—

Zahvala.

Za tolike dokaze najprisernejšega sočutja in tako mnogobrojno udeležitev pri pogrebu naše nepozabljive soproge, oziroma matere, hčere in sestre, gospe

Ane Tomšič, roj. Rozman,

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno častiti duhovščini, gg. sodnijskim in davkarskim uradnikom, slavni vrli požarni brambi, gg. pevcem za njih milo petje, dariteljem vencev ter vsemu občinstvu od blizu in daleč, najtoplejšo zahvalo.

Trebnje, dne 4. januarja 1889.

(14)

Rodbina Tomšič-Rozman.

Borštnik — Dubrovniku!

Hvala za krasno ovacijo!

(16)

Obitelj dveh oseb išče za od februarja naprej

stanovanje

z 2 ali 3 sobami. — Naslov upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(17-1)

Podpisani naznanjam, daje bivši moj trgovski pomočnik **Hinko Marchisetti** iz moje službe izstopil.

S spoštovanjem

(13-2)

Ivan Fajdiga v Sodražici.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznačne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri **U. pl. Trnkoczy-ji**, lekarji. (803-4)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani cení sledeče knjige:

Otci in sinovi:

Roman. Ruski spisal **J. S. Turgenev**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal **André Theuriot**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilènski brodník.

Spisal **Emile Souvestre**, prevel **Muhoder**. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal **Ludovic Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogodnikov. Spisal **A. J. Maksimov**. Poslovenil **J. P.** Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre**. Poslovenil * * *. Stat *nominis umbra*. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaller. — Ženstvo v slovenski národní pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — **Jeanne d'Arc**, devica orleanska. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Ukrajinske dume:

Češki spisal **E. Jelínek**. Poslovenil **Podvidovski**. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kržišnik**. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof **A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.

Roman. Spisal **Turgenev**, poslovenil **M. Málóvrh**. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * *. Stat *nominis umbra*. Ml. 8°, 19 pól. Cena 20 ošti 45 kr.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, | Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 97,872.236-55
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887	18,678.393-10
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	191,108.220-84
V slednjej dvanaestmesečnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	58,038.225-—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	1.510,786.529-58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri **Guido Zeschkotu**.

(300-8)

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisane, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

(855-4)